Πανεπιστήμιο Πατρών
Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Τεχνολογίας Υπολογιστών
Τομέας Συστημάτων και Αυτομάτου Ελέγχου

ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Διάλεξη 8

Πάτρα 2008

Αλγοριθμικές τροποποιήσεις

Αυξητικός Έλεγχος (Incremental Control)

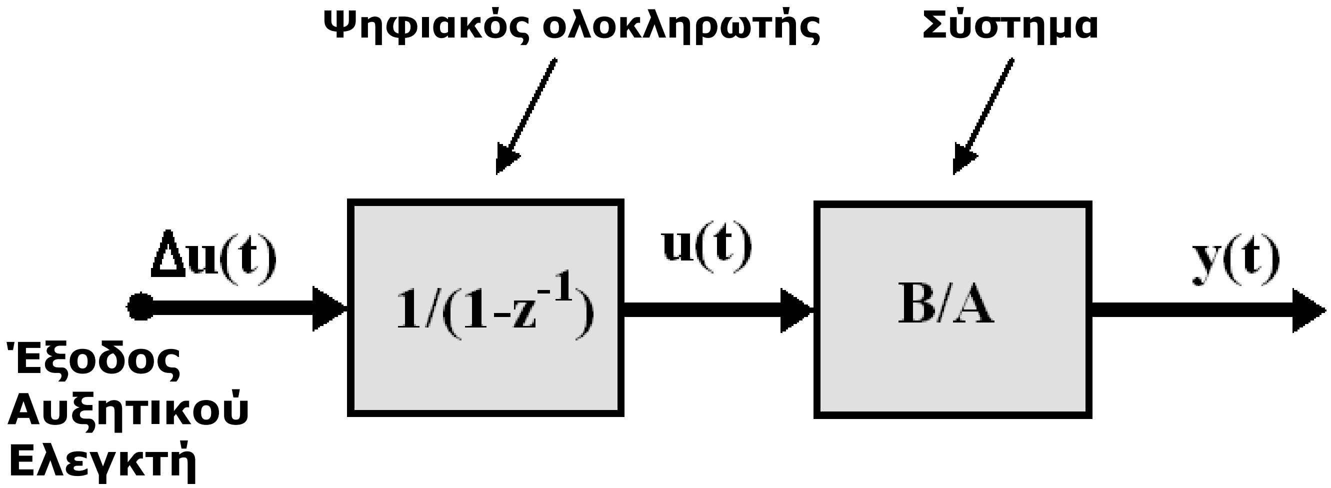

Υποθέτουμε ότι το (Σ) που ελέγχεται έχει έξοδο που επηρεάζεται από μια μετρήσιμη διαταραχή v(t) και μια διαταραχή Δ(t). Το μοντέλο του (Σ) που χρησιμοποιείται είναι:

$$Ay(t) = Bu(t-1) + Dv(t) + \Delta(t)$$

Αυτό μπορεί να εκφραστεί στην εναλλακτική αυξητική (incremental) μορφή του:

$$\bar{A}y(t) = B\Delta u(t-1) + \bar{D}v(t) + \bar{\Delta}(t)$$

όπου

$$\bar{A} = \left(1 - z^{-1}\right) A = \Delta A$$

Τώρα υποθέτουμε έναν ελεγκτή της μορφής:

$$\Delta u(t) = -\frac{G}{F}\left(y(t) - r(t)\right)$$

Με G, F επιλεγμένα έτσι ώστε να ικανοποιούν την εξίσωση:

$$F\overline{A} + z^{-1}BG = T$$

Αυτό δίνει την απόκριση κλειστού (Σ):

$$y(t) = \frac{GB}{T}r(t-1) + \frac{F\overline{D}}{T}v(t) + \frac{F}{T}\overline{\Delta}(t)$$

ή

$$y(t) = r(t) + \frac{1-z^{-1}}{T}\left\{FDv(t) - FAr(t) + F\Delta(t)\right\}$$

Ο δεύτερος όρος του δεξιού μέλους της τελευταίας σχέσης αποτελεί την συνδυασμένη διαταραχή του κλειστού συστήματος. Ο όρος της διαταραχής έχει τους πόλους του στα μηδενικά του Τ όπως απαιτείται.

Ο όρος $\left(1-z^{-1}\right)$ μειώνει τις διαταραχές σε χαμηλές συχνότητες .

Στην περίπτωση του αυξητικού ελέγχου, η συνεισφορά του πολυωνύμου G στην απόκριση του (Σ) μπορεί να εκλείψει χρησιμοποιώντας τον ακόλουθο τροποποιημένο νόμο ελέγχου:

$$u(t) = \frac{1}{F}\left(gr(t) - Gy(t)\right)$$

όπου

$$g = \sum_{i=0}^{n_g} g_i$$

Με αποτέλεσμα η εξίσωση κλειστού βρόχου να παίρνει την μορφή:

$$y(t) = \frac{gB}{T} r(t-1) + \frac{F\bar{D}}{T} v(t) + \frac{F}{T} \Delta(t)$$

Ακύρωση των μηδενικών ανοικτού βρόγχου

Το πολυώνυμο B στην διακριτή αναπαράσταση ενός συνεχούς (Σ) μπορεί να έχει κάποια από τα μηδενικά του έξω από τον μοναδιαίο κύκλο. Συστήματα στα οποία συμβαίνει κάτι τέτοιο ονομάζονται *μη ελαχίστης φάσεως* συστήματα.
Το πρόβλημα με αυτά τα συστήματα είναι είναι ότι αντίστροφα ασταθή. Αυτό μπορεί να συμβαίνει σε ένα ψηφιακό μοντέλο που εμποδίζει να ακυρώσουμε το πολυώνυμο B στον αλγόριθμο τοποθέτησης πόλων.

Θεωρούμε:

$$Ay(t) = Bu(t-1)$$

$$Fu(t) = -Gy(t) + Hr(t)$$

Όπου όμως:

$$AF + z^{-1}BG = TB^{+} \qquad (1)$$

$$B = B^{+}B^{-}$$

Αυτό οδηγεί στην μορφή:

$$y(t) = \frac{HB}{TB^{+}} r(t-1) = \frac{HB^{-}}{T} r(t-1)$$

Η τροποποιημένη σχέση (1) απλοποιείται σημειώνοντας ότι το B^+ πρέπει να είναι ένας παράγοντας του F, για π.χ.:

$$F = F_1 B^+$$

Έτσι ώστε να επιλύσουμε για τα F_1 και G χρησιμοποιώντας την σχέση:

$$AF_1 + z^{-1}B^- G = T$$